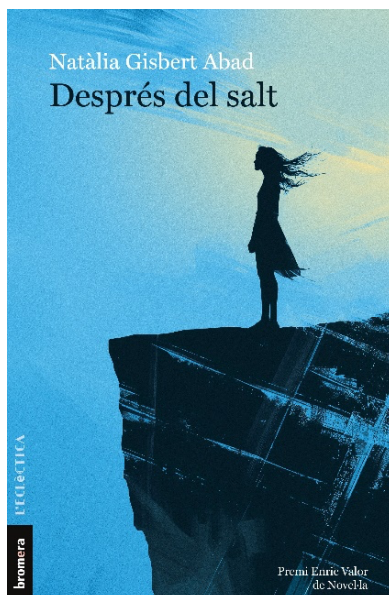

La capsa de Pandora

Autoria: Natàlia Gisbert Abad

Títol: *Després del salt*

Editorial: Bromera, Alzira, 2024

228 pàgines

Una novel·la que comença veient com algú es precipita per una cascada de més de 70 metres d'altura produeix un efecte impactant. El salt d'aigua s'origina en el Riu Barxell, en el seu recorregut pel paratge del Salt d'Alcoi, quan, després d'un episodi de fortes pluges, multiplica el volum. Aquesta panoràmica resumida en poques paraules genera en el lector un munt d'expectatives només començar la novel·la *Després del salt* de Natàlia Gisbert Abad (Alcoi, 1990), Premi Enric Valor de Novel·la en valencià 2023 de l'Excma. Diputació d'Alacant.

Paisatgísticament, aquest racó té poc a envejar si ho comparem amb altres rius molt més cabalosos de qualsevol lloc del món. Aquesta meravella la podem gaudir sense pràcticament moure'ns de casa, encara que només en ocasions especials de pluges torrencials. I sempre trobarem aquells veïns curiosos que s'acosten per a fotografiar com l'imponent salt d'aigua es precipita riu avall abans de continuar el seu curt camí cap a la mar. Però, si el precís moment que una família està fotografiant eixa meravella coincideix amb què algú s'ha precipitat, què en podríem pensar?

La fotografia deixa veure a males penes una taca borrosa que fa dubtar si en el lloc dels fets hi havia més d'una persona. Aleshores, estaríem presenciant un suposat suïcidi o un possible assassinat?

Segurament el lector ja s'ha fet aquestes preguntes, com també se les farà Júlia en rebre vint-i-quatre hores després del salt la telefonada dels pares comunicant-li la mort de Sofia, la germana. L'autòpsia dona per fet que aquesta s'ha suïcidat, tot i que no ha deixat cap missatge. La policia no ha trobat res sospitos i ha tancat el cas. Una notícia que, a Júlia, li ha caigut com un gerro d'aigua freda, mentre es pregunta què li ha pogut passar a la germana, tan forta i ordenada que sempre ha considerat un model de conducta, "Ningú hauria apostat mai que ella decidira llevar-se la vida, quan la dedicava a evitar que altres persones ho feren amb la seua".

Però tot se somou quan la persona que ha fet la fotografia li la mostra deixant entreveure que potser el cas s'ha tancat en fals. És possible que algú l'empentara? Aleshores, la fotografia demostraria que no ha sigut un suïcidi, sinó un assassinat.

Ara bé, per on començar si no hi ha cap evidència? Tots se li giren d'esquena. Toni, el cunyat amb qui Júlia no s'ha avingut mai, tindria cap motiu per a matar la dona? En el seu capteniment Júlia fa recaure totes les sospites sobre ell. Però com reunir proves? I com demostrar-ho?

Mentre dubta entre la veracitat o no d'un segon testimoni al lloc dels fets, per encarar panoràmica i fotografia i comprovar des d'on s'ha fet, decideix acostar-s'hi, però la maniobra sospitosa d'un cotxe li fa prendre por i adreçar-se a la policia. Aquesta tampoc no troba en la fotografia una prova clara per obrir una investigació. En un esforç titànic, emulant les gestes del Barò de Munchhausen, Júlia es veu en l'obligació de ser ella qui porte la recerca.

Aquest és el detonant d'una història laberíntica, situada en l'Alcoi del 2022, que el narrador ens dosificarà en xicotetes porcions deixant-nos amb la mel en la boca com si, asseguts en una còmoda butaca de cine, estiguérem veient una pel·lícula. El lector acaba d'engegar una trepidant carrera que durarà onze dies en què acompanyarem Júlia en la recerca de la veritat del que li ha passat a la seua germana Sofia. A penes haver començat la lectura el cor se'ns accelera a mesura que avancem. Què pot haver

passat? Un munt de dubtes s'apodera de nosaltres. Un thriller psicològic on els personatges s'enfrontaran entre el passat de fa vint-i-cinc anys i el present fins a revelar-nos els secrets més amagats, "hi ha racons del cor on la granera dels records no aplega mai".

Arribarem a saber la veritat? Natàlia Gisbert se'ns emporta a través del personatge de Júlia pels camins més foscos del pensament en una lluita sense saber ben bé per quin camí tirar. Sense voluntat de fer espòiler, eixirà victoriosa? A canvi de què?

Mercè Lloret Llopis